

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/460/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204210
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5412204210.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 5C/69/2012-59 zo dňa 15. júla 2013, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 11. 7. 2013, doručený okresnému súdu 12. 7. 2013, zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcovi nahradiť mu majetkovú škodu vo výške 175,- Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 165,96 Eur, odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Návrh na prerušenie konania z dôvodu podania ústavnej sťažnosti navrhovateľom okresný súd zamietol s tým, že otázka zákonného sudcu bola vyriešená právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Žiline ako súdu nadriadeného uznesením zo dňa 7. 2. 2013, č.k. 10NcC/28/2012-18, a preto podľa neho neobstojí tvrdenie navrhovateľa, že ide o otázku, ktorú nie je súd oprávnený riešiť. Nestotožnil sa ani s názorom navrhovateľa, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu, keďže v danom prípade ide o otázku procesného charakteru, ktorá nemá priamy dopad na posúdenie nároku navrhovateľa, nemá priamy súvis s vyriešením sporu vo veci samej. Nejde teda o prejudiciálnu otázku, od ktorej vyriešenia priamo závisí výsledok sporu. Navyiac, z obsahu sťažnosti, ktorú mal podľa svojich tvrdení navrhovateľ podať na Ústavný súd SR, vyplýva, že ňou súčasne žiadal jej adresát vydať dočasné opatrenie, ktorým rozhodne o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 7. 2. 2013 sp. zn. 10NcC/28/2012, a preto s ohľadom na túto žiadosť okresný súd nevzhladol najmenší dôvod, aby v tejto veci prerušoval konanie, pretože je v plnej dispozícii práve ústavného súdu posúdiť závažnosť argumentov navrhovateľa pre vydanie ním navrhovaného dočasného opatrenia v kontexte s jeho argumentmi ohľadne samotnej sťažnosti.

Pokiaľ sa týkalo zamietnutia žaloby navrhovateľa vo veci samej, poukazoval na to, že jediným dôvodom, ktorým navrhovateľ odôvodňoval nesprávnosť postupu tunajšieho súdu v ním uvádzanom exekučnom konaní, bolo nedodržanie 30-dňovej lehoty podľa § 44 ods. 7 EP (v znení účinnom od 1. 12. 2006), resp.

§ 44 ods. 7 EP (v znení účinnom od 1. 9. 2005). Tento mal spočívať v porušení povinností súdu urobiť úkon v zákonom stanovenej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Za nepochybné považoval, že v navrhovateľom uvádzanom exekučnom konaní aktuálne vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 4Er/1495/2008 nemohlo dôjsť k vytýkanému nesprávnemu úradnému postupu, nakoľko navrhovateľ vystupujúci v ňom ako oprávnený, vôbec nepodal návrh na zmenu súdneho exekútora, a teda súd nemal o akom (takomto) návrhu rozhodovať, tobôž rozhodovať oneskorene. V nadväznosti na uvedené ustálil, že nepochybné absentuje existencia navrhovateľom tvrdenej skutočnosti, ktorá mala predstavovať nesprávny úradný postup exekučného súdu, a teda nemôže byť daná ani zodpovednosť odporcu za navrhovateľom tvrdenú, ale nepreukázanú škodu pre nenaplnenie ani jedného zo základných predpokladov pre vznik takejto zodpovednosti na strane odporcu.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. V podanom odvolaní vytýkal, že došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). V konaní došlo k vadám uvedeným v

§ 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.). V konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Vytýkal, že okresný súd mu nedoručil vyjadrenie odporcu k žalobe. Konajúci súd vykonal pojednávanie, predovšetkým dokazovanie a vyhlásenie uznesenia ukončením dokazovania bez toho, aby navrhovateľ mal možnosť predložiť návrhy na doplnenie dokazovania. Svojím postupom odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom. Z ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že možnosť súdu konať v neprítomnosti účastníka je obmedzená splnením formálnej podmienky spočívajúcej v podaní žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Navrhovateľ podal elektronicky návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. Napriek tomu okresný súd ďalej vo veci konal, jeho návrhu nevyhovelo. Navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Uviedol, že elektronicky podal na okresný súd návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou, teda riadne a včas požiadal o prerušenie konania a uviedol dôležité dôvody, predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho managementu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, ktorý v skutkovo a právne zhodnej veci vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda z rozhodovania a vec sťažovateľa prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Galanta. Nešlo o jedno rozhodnutie. Navyiac, obdobne rozhodoval i Krajský súd v Nitre, Krajský súd v Prešove. Zdôraznil, že nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonny sudca“. Koncepcia nezávislosti a objektívnej nestrannosti spolu úzko súvisia, pričom princíp zákonného sudcu treba pokladať za celkom neopomenuteľnú podmienku výkonu súdnej moci. Ďalej poukazoval, že konečné rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí nerozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Navrhovateľ podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Dôsledok správania súdu, kedy predbehol vydaním meritórneho rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke nestrannosti sudcu zakladajú porušenie práva navrhovateľa na súdnu ochranu, osobitne maria jeho možnosť konať pred súdom. Ďalej vytýkal, že súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. V žiadosti zdôraznil, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom

na nestrannom súde. Ďalej uviedol, že ak odporca nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu v zmysle ust. § 114 ods. 3 O.s.p., mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p.. Skutkovým základom sa mal stať navrhovateľom tvrdý skutkový stav. Pokiaľ súd zamietol žalobu v časti náhrady skutočnej škody z dôvodu jej nedôvodnosti, úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu výdavkov na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdavkov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje. V tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, je prejavom svojvôle súdu a je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. Poukazoval, že hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to i prostredníctvom znaleckého posudku, ktoré vyhotovenie zabezpečil. Vytýkal okresnému súdu, že vo svojom rozhodnutí vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Rozhodnutie okresného súdu je vnútorne rozporné. Napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie a navrhovateľovi nepriznal náhradu nemajetkovej ujmy. Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Otázka zákonného sudcu bola v konaní vyriešená uznesením nadriadeného súdu - Krajského súdu v Žiline č.k. 10NcC/28/2012-18 zo dňa 7. 2. 2013, v ktorom rozhodoval o vylúčení, resp. nevyhlúčení sudcov okresného súdu z pojednávania predmetnej veci. Tým bola vyriešená otázka zákonného sudcu a pokiaľ i navrhovateľ žiadal konanie prerušiť z dôvodu podania ústavnej sťažnosti, správne okresný súd jeho návrhu nevyhovel. V tejto súvislosti je potrebné poukázať i na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (uznesenie NS SR sp. zn. 3Nc 14/2010 zo dňa 31. mája 2010).

Podľa názoru odvolacieho súdu nič nebránilo okresnému súdu v jednom rozhodnutí rozhodnúť o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, ako i o zamietnutí návrhu vo veci samej, nakoľko právo navrhovateľa na súdnu ochranu, osobitne jeho možnosť konať pred súdom je zabezpečená tým, že navrhovateľ má možnosť podať opravný prostriedok tak proti rozhodnutiu okresného súdu, ktorým zamietol jeho návrh na prerušenie konania, ako i proti výroku rozhodnutia, ktorým zamietol jeho žalobu vo veci samej. Pokiaľ by totiž odvolací súd na podklade odvolania navrhovateľa dospel k názoru, že v danom prípade sú splnené podmienky pre prerušenie konania z ním uvádzaných dôvodov, nič mu nebráni, môže rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie tak vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania, ako i vo výroku, ktorým zamietol žalobu vo veci samej.

V preskúmvanej veci sa však krajský súd, ako súd odvolací, plne stotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ návrhu navrhovateľa na prerušenie konania nevyhovel, preto jeho rozhodnutie v tejto časti, stotožniac sa i s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu ako správne, potvrdil.

Pokiaľ navrhovateľ vytýkal, že okresný súd vo veci ďalej konal, a to i napriek jeho žiadosti o zrušenie termínu pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, čím bolo porušené jeho právo konať pred súdom, je potrebné uviesť, že v danom prípade otázka zákonného sudcu bola vyriešená vykonateľným a právoplatným rozhodnutím nadriadeného súdu - Krajského súdu v Žiline. Toto rozhodnutie nadriadeného súdu bolo plne v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho

súdu SR, i Ústavného súdu SR, preto správne okresný súd po tom, čo zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania, vo veci ďalej konal a rozhodol.

Návrh navrhovateľa zamietol s tým, že k nesprávosti úradného postupu okresného súdu z dôvodov uvádzaných navrhovateľom nemohlo dôjsť, nakoľko v navrhovateľom uvádzanom exekučnom konaní, aktuálne vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 4Er/1495/2008 navrhovateľ nepodal návrh na zmenu súdneho exekútora, a teda súd nemal o akom návrhu rozhodovať, tobôž rozhodnúť oneskorene. Konštatoval, že nepochybne absentuje navrhovateľom tvrdená skutočnosť, ktorá mala predstavovať nesprávny úradný postup exekučného súdu, a teda nemohla byť daná ani zodpovednosť odporcu za navrhovateľom tvrdenú, ale nepreukázanú škodu pre nenaplnenie ani jedného zo základných predpokladov pre vznik takejto zodpovednosti na strane odporcu, pričom tieto predpoklady navyše musia byť naplnené kumulatívne.

Na takto uvedené dôvody, pre ktoré okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, navrhovateľ v podanom odvolaní nereagoval. Naopak vychádzal z toho, že súd mal zistiť, že o jeho návrhu v exekučnom konaní nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase.

Podľa § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. V preskúmvanej veci dôvody odvolania navrhovateľa smerujúceho proti rozhodnutiu okresného súdu sú založené na iných skutočnostiach a záveroch, než z akých okresný súd vo svojom rozhodnutí vychádzal.

Navrhovateľ ani minimálnym spôsobom nereagoval na konštatovanie okresného súdu o tom, že návrh na zmenu súdneho exekútora v poukazovanej veci nepodal, a teda súd nemal o čom rozhodovať, tobôž nie rozhodovať oneskorene. Takéto skutkové zistenie okresného súdu v odvolaní nespochybnil, nepoprel. Odvolaciemu súdu preto neostávalo, než rozhodnutie okresného súdu ako správne, stotožniac sa s jeho odôvodnením, potvrdiť (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, trovy odvolacieho konania si neuplatnil, tieto nevyčísliť, z obsahu spisu nebolo zistené, že by mu účelne vynaložené výdavky vznikli, a preto krajský súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e odvolanie prípustné.